

Jeesus on juuri aloittanut matkansa Jerusalemia kohti ja heti nousee eteen seuraamisen ongelmia. Niin moni kiiruhtaa hänen luokseen, erikoisesti avun tarpeessa olevat ihmiset. He tarvitsevat parannusta ja hoivaa, mutta kuinka he voisivat seurata häntä? Heidän joukossaan oli muutamia, jotka olivat parantuneet tai jotka olivat viehättyneet hänen sanoistaan ja päättivät jäädä hänen seuraansa ja seurata häntä, mihin ikinä hän menisikin. Mutta se ei ollut todennäköinen valinta eikä se ollut helppokaan. Kuitenkin Jeesuksen kehoitus seurata häntä kuultiin. Tämän evankeliumin sivun esimerkki kertoo meille siitä vakavuudesta ja vaatavuudesta, jonka tämä seuraaminen sisältää. On huomionarvoista, että kaikilla kolmella vastauksella on jotain tekemistä perhe-elämän kanssa. Jeesus sanoo ensimmäiselle ihmiselle, että opetuslapset eivät voi jäädä kodin rauhaan, vaan heidän täytyy seurata häntä, Ihmisen Poikaa, jolla ei ole koloa kuten ketuilla tai pesää, kuten taivaan linnuilla eikä edes paikkaa, mihin päänsä kallistaisi. Se on vakava varoitus sellaiselle, joka toisaalta haluaisi elää turvattua ja ennen kaikkea hiljaista elämää. Toiseksi Jeesus teroittaa, että evankeliumin julistaminen menee jopa sellaisten perheasioiden kuten isän hautaamisen edelle. Ja kolmannelle lähelle tulleelle Jeesus kertoo, että hän ei saa jäädä kaipaamaan sitä elämää, josta hän lähti. Elämä, joka on saatu Jeesuksen seuraamisen myötä, ei siedä epäilyjä tai taakse katsomista. Evankeliumi edellyttää itsekeskeisyyden voittamista ja omien tottumusten kieltämistä, jotta Jeesus voi olla ainoa Herra elämässä. Ei ole epäilystäkään siitä, etteikö se olisi radikaali ja jopa paradoksaalinen valinta. Niin on kuitenkin sen vuoksi, että Jeesuksen rakkaus meitä kohtaan on totaalista, radikaalia, paradoksaalia ja ainutlaatuista. Se on rakkautta, jota tarvitsemme, jotta voimme vapautua synnin orjuudesta ja ainoastaan itsemme rakastamisesta.